Зень добры, новы год вучэбны!

Пралетарыі ўсіх краін, яднайцеся!

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

Орган парткома, рэктарата, мясцкома, камітэта ЛКСМБ і прафкома Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна

№ 23 (454) Серада, 5 верасня 1961 г. Цана 1 кап.

Радасна вітае сяброў другакурснік АЛЯКСАНДР ДУДКО.

МІР

Мір — жыццё і каханне,
Шчасце, радасць, усмешкі,
Галубоў вуркатанне,
Дружбы светлыя сцежкі.
Гэта — мора пшаніцы,
Свірны, поўныя збожжа,
Подых чыстых крыніцаў,
У Сусвет падарожжа.
Мір — Камуны ўрачыстасць,
Думкі ўзлёт, нашых мараў...
Людзі! Неба ачысцім
Ад вайны чорных хмараў.

М. КУЛІНКОВІЧ,
студэнт-завочнік 1-га курса.

ЗА ВУЧОБУ, СЯБРЫ!

Наступіў новы навучальны год. З новымі сіламі сустракаюць яго выкладчыкі і студэнты Беларускага дзяржаўнага універсітэта. Частка студэнтаў не першы год займаецца ва універсітэце, але нямала і такіх, якія ўпершыню пераступілі парог гэтай старэйшай у рэспубліцы і слаўнай сваімі традыцыямі вышэйшай навучальнай установы. Толькі на стацыянарныя аддзяленні хімічнага, геаграфічнага, фізічнага, біялагічнага, філалагічнага, матэматычнага, гістарычнага, юрыдычнага факультэтаў прынята 775 студэнтаў. Гэтае папаўненне ў 1961/1962 навучальным годзе прыйшло ва універсітэт з калгасных палёў, фабрык, заводаў. Большасць уноў прынятых студэнтаў — людзі са стажам, папрацаваўшыя не адзін год.

Кожны новы навучальны год нясе з сабою нешта новае. 1961/1962 вучэбны год пачынаецца ў абстаноўцы, калі савецкі народ дабіваецца ўсё больших поспехаў у прамысловасці і сельскай гаспадарцы, на розных участках працоўнай дзейнасці. Нашы поспехі — яркае сведчанне таго, што шлях нашага народа, які упэўнена ідзе да камунізма, правільны.

Наша краіна ўпершыню ў гісторыі чалавецтва запусціла першы спадарожнік Зямлі, а фенаменальныя палёты першых ў свеце касманаўтаў Юрыя Гагарына і Германа Цітова даказалі ўсяму свету, што і цяпер Савецкі Саюз упэўнена ідзе наперадзе ў развіцці навукі і тэхнікі, у асваенні і вывучэнні таямніц космасу. Нязменнымі спадарожнікамі савецкага народа з'яўляюцца мір і шчасце.

Нядаўна апублікаваны праект Праграмы Камуністычнай партыі Савецкага Саюза пацвердзіў, што наш народ жадае жыць у міры і дружбе з усімі народамі свету, што савецкія людзі не хочуць вайны, а ўсе свае сілы аддаюць мірнай, стваральнай працы.

Нашай краіне з яе растучай прамысловасцю, навукай, культурай патрэбны новыя і новыя кадры кваліфікаваных, выдатна ведаючых сваю справу спецыялістаў. З пачаткам новага навучальнага года універсітэт пачынае каваць новы атрад інжынераў, хімікаў, фізікаў, матэматыкаў, настаўнікаў, журналістаў і г. д. Сотні выпускнікоў БДУ імя Леніна ўжо працуюць на заводах і ў школах, у навуковых лабараторыях і іншых спецыяльных установах рэспублікі.

Увагу, клопаты Камуністычнай партыі да выхавання падрастаючага пакалення мы бачым усюды. Многа радасных змен адбываецца вакол нас у жыцці. Не абыйшлі яны і наш універсітэт. Нясупынна абнаўляюцца лабараторыі ўніверсітэта, пашыраюцца яго кафедры, а да дня 22 з'езда КПСС калектывы рабочых УНР-67 і УНР-68 заканчваюць аддзелачныя і абліцовачныя работы ў новым корпусе універсітэта.

Усім студэнтам і выкладчыкам універсітэта трэба з першага дня вучэбнага года ўключыцца ў напружаную творчую працу і вучобу.

Новых вам поспехаў, сябры!

У БДУ прыйшлі навічкі

Слова — першакурснікам

Мара збылася

Цяпер, калі я ўжо студэнтка, мне часта ўспамінаецца той летні дзень 1957 года, калі я толькі што атрымала атэстат сталасці. Перад намі, учарашнімі дзесяцікласнікамі адкрылася шырокая дарога ў жыццё. «Кім быць? З чаго пачаць?»,—такія пытанні задае сабе амаль кожны, хто атрымлівае атэстат сталасці. Спачатку я многа думала аб паступленні ў Ленінградскі дзяржаўны універсітэт. Але я ведала, ды і не толькі ведала, а і бачыла, што ў вышэйшыя навучальныя ўстановы, ў першую чаргу бяруць людзей, якія працавалі на вытворчасці не менш двух год. З вялікай зайдрасцю глядзела я на людзей, якія мелі працоўны стаж і станавіліся студэнтамі.

Рашэнне ісці на вытворчасць прыйшло не адразу. 24 верасня 1957 года стаў маім першым рабочым днём. Было гэта ў г. Бабруйску, у арцелі «Швейпром», дзе я ў якасці вучаніцы пачала свой працоўны шлях.

Прыйшла вясна 1958 года. Аднойчы на камсамольскім сходзе нам зачыталі рэзалюцыю 13 з'езда камсамола, якая заклікала моладзь краіны паехаць на работу ў раёны цалінных і абложных зямель. Сярод заяў дзяўчат, ехаўшых жыць і працаваць у Цалінны край, была і мая заява. Вось там, на цаліне і пачалося цяжкае, але сапраўднае жыццё. Не лёгка было адказацца ад горада, супроць волі бацькоў паехаць у далёкі цалінны саўгас, ды толькі там мы зразумелі, што правільным было рашэнне нашай партыі і ўрада аб тым, каб моладзь першым ісці ў інстытуты, папрацавала на вытворчасці.

На цаліне адбылася праверка нашай сілы волі, упартасці, працавітасці. Мне, напрыклад, прыйшлося быць спачатку разгрузчыцай зерня на таку, потым вагаўшчыцай, выхавацелем у дзіцячым садзе, культработнікам. Работа вельмі захапляючая, а галоўнае, цікавая, жывая.

Калі прыйшоў снежань 1960 года і асаблівай работы ў саўгасе не было, я разлічылася з работай і прыехала ў Мінск, каб прайсці падрыхтоўчыя курсы пры Беларускім дзяржаўным універсітэце імя Леніна.

У гэтым годзе я трымала ўступныя экзамены на філалагічны факультэт і стала студэнткай. Мара мая збылася!

Рая ПРУДЗІЧ.

Ад станка

Ці даўно гэта было—апошні экзамен, выпускны вечар, атэстат сталасці. Куды пайсці? Я вырашыла гэта пытанне адразу.

У той час на магілёўскім заводзе «Электрарухавік» ствараўся маладзёжны цэх. Сюды ішлі ўчарашнія дзесяцікласнікі, навучэнцы тэхнічных вучылішчаў, юнакі і дзяўчаты са спецыяльнасцямі і без іх. Стала вучыцца на свідравальшчыцу і я. Праз пяць месяцаў, атрымаўшы другі разрад, пачала самастойна працаваць.

Але думка пра далейшую вучобу не пакідала мяне. Яшчэ ў школе я захаплялася фізікай, любіла праводзіць розныя вопыты. Калі я працавала ў механа-штамповачным цаху, вельмі часта прыходзілася сустракацца з такімі пытаннямі, на якія не заўсёды магла даць адказ.

Цяпер я стала студэнткай БДУ. І тут атрымаю тое, да чаго імкнулася ў школе і на заводзе, — буду вывучаць любімы прадмет.

Тамара ГОЛУБ.

Я выбраў фізіку

Яшчэ ўчора, здаецца, я стаяў у караўле. А сёння перада мной, як і тысячамі маіх аднагодак, адчыніліся дзверы аўдыторый. Пачалося новае жыццё, з'явіліся новыя клопаты. І я рад гэтым пераменам, таму што дарога ва ўніверсітэт для мяне пачалася даўно.

Пасля заканчэння сямігодкі я паступіў у Полацкае педвучылішча. З 1957 года працаваў настаўнікам малодшых класаў, потым прызвалі ў армію...

Мяне заўсёды вабіла фізіка— складаная і вельмі цікавая навука, і я бясконца шчаслівы, што стаў студэнтам фізічнага факультэта. Ведаю: уперадзе будзе нямала цяжкасцей. Але мне падабаецца фізіка, і пагэтаму я буду старацца пераадольваць перашкоды.

Сяргей Слесарэвіч.

Гэта будзе мой новы дом.

Фотаэцюд Р. ЗАЛЕСКАГА.

Наша новае папаўненне

Ад станка, з калгаснай вёскі, са школьнай скамейкі прыйшло ва універсітэт у гэтым годзе новае папаўненне. Наша дружная студэнцкая сям'я папоўнілася вялікай колькасцю першакурснікаў.

У гэтым годзе ва ўніверсітэт значна быў павялічаны прыём на стацыянарнае, завочнае, вячэрняе навучанне. Так, напрыклад, на стацыянар прынята 775 чалавек, з іх 446 маюць працоўны стаж. Прыкладна столькі ж прынята на завочныя факультэты, удвая менш—на вячэрні. Асабліва павялічаны прыём на фізічны і матэматычны факультэты.

Хто ж яны, прыйшоўшыя ва універсітэт? Пераважаючая большасць — людзі са стажам.

Многія вучацца без адрыву ад вытворчасці. На стацыянары будуць вучыцца былыя рабочыя, служачыя, дэмабілізаваныя воіны, асабліва на філалагічным, юрыдычным і гістарычным факультэтах.

На іншых жа факультэтах разам з людзьмі са стажам будуць займацца ўчарашнія дзесяцікласнікі.

Абмеркаванне праекта Праграмы КПСС

У атмасферы аднадушнага адабрэння праходзіць ва універсітэце абмеркаванне праекта Праграмы КПСС. Камуністы, кандыдаты партыі, камсамольцы, выкладчыкі, аспіранты, абслугоўваючы персанал—увесь калектыў універсітэта усім сэрцам прыняў велічныя перспектывы, якія паставіла партыя перад савецкім народам.

Учора на філфаку і гістфаку адбыліся партыйныя сходы, на якіх камуністы аднагалосна прынялі рэзалюцыі ў падтрымку праекта Праграмы Камуністычнай партыі Савецкага Саюза.

Абмеркаванне праекта Праграмы ідзе і на іншых факультэтах.

№ 43077
XXX № 830
Всесоюз. кн. палата 20 V 61

Вас віншуе Даніла Шыла

Ну, вось і добра — усе вы ўжо сабраліся, зляцеліся ў інтэрнат. Ззаду цікавае лета, вясёлы адпачынак, а ў каго — і практыка. Радасна на душы, аж вушы шчыпле. Колькі цяпер усмешак. шчырых сяброўскіх абдымкаў.

Некаторыя, аднак, засмучаюцца. Іду я ўчора па калідоры ў інтэрнаце. Гэта па вуліцы Свярдлова. Бегаюць навокал студэнты з чамаданамі, сеткамі, тазікамі, стаканамі. Як перад святам! Раптам чую на трэцім паверсе гоман. Не, не гоман — лямант. У чым справа? Мо' танцы якія, думаю. Бо так толькі на танцах ды на кірмашы бывае. Прыбягаю. Скажу прама — адразу, як пішуць класікі, настала расчараванне. Танцаў не было. А лямант усё ж цяжкай хмарай вісеў у калідоры. Аказваецца, гэта дзяўчаты кірмаш утварылі. А было чаго? Пастаяў, паслухаў. Адну не ў той пакой пасялілі, што хацела; а другая шуму з вуліцы баіцца. Поўнае нездавальненне парадкамі. Ат, думаю, без мяне разбяруцца. Цішэй будзе!

Пайшоў у біялагічны корпус. Аглядаюся па баках — людзей шмат незнаёмых. Ну, канешне — першакурснікі прыехалі. Забаўны народ яны. Але, відаць, добры і дапытлівы — усё ходзяць і пытаюцца. І я ім крышачку зайздрошчу. Цэлых пяць гадоў будуць яны тут жыць і вучыцца, а я ўжо... Сябры мае раз'ехаліся. Ды і мне пара ў дарогу. А то загуляўся надта.

А першакурснікі? Усё толькі пачынаецца. І я, Даніла Шыла, ад душы віншую вас, мае дарагія незнаёмыя сябры, з уступленнем у новую паласу жыцця. Тут вы будзеце вывучаць таямніцы атамнага ядра і канчаткі сямнаццатага стагоддзя, уласцівасці металаў і чалавечых душ. Перад вамі адкрыецца новы цудоўны свет ведаў. Дык поўнымі грудзьмі ўдыхайце паветра навукі! Раскрывайце шырэй вочы і натапырвайце вушы. Ваша багацце, самае вялікае і неацэннае, — здабытыя веды. Упітвайце іх як найбольш. Бо праз пяць гадоў вам прыдзецца несці свае веды народу, на сродкі якога вы будзеце зараз вучыцца...

Але я, здаецца, кінуўся у рыторыку. Прабачце, бывае! Захапляюся часам. Зразумейце мяне — павучаць вас не збіраецца Даніла Шыла. Проста я хачу пажадаць вам і, наогул, усім нашым студэнтам найлепшых поспехаў у вучобе, ва ўсім жыцці. Я хачу сказаць: будзем сябрамі. Добрымі, шчырымі, патрабавальнымі! Тады я не буду пісаць фельетонаў. Буду пісаць байкі — доўгія і кароткія, альбо зусім лірыкам стану.

А пакуль што застаюся ваш
ДАНІЛА ШЫЛА,
сябра сябрам і вораг абібокам.

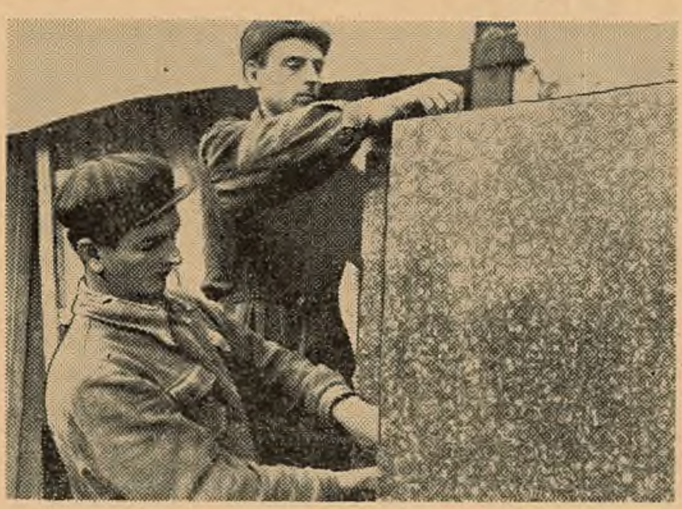

Брыгадзір гранітчыкаў РАДЗІН і рабочы ЛІТВІНЧУК за работай.

Фота аўтара.

Р
Э
П
А
Р
Т
А
Ж

І ВЫРАС ПАЛАЦ НА

Той, хто бачыў, як закладваліся першыя камені новага корпуса універсітэта, адзначае, што сцены яго раслі амаль на вачах. З кожным днём універсітэт падымаўся вышэй, і вось ужо вырас новы шматпавярховы будынак, сапраўдны Палац навукі.

Усё гэта зрабілі будаўнікі, рабочыя розных спецыяльнасцей. Спачатку тут працавалі экскаватаршчыкі, мантажнікі, каменшчыкі, потым цесляры, дрэваапрацоўшчыкі, цяпер — тынкоўшчыкі, маляры і г. д. Гэта дзякуючы іх працы і вырас універсітэт.

ШТО ЗАСТАЛОСЯ ЗРАБІЦЬ?

ТЫ У НОВЫМ корпусе. Першы паверх яшчэ не закончаны. Тут бітая цэгла, незакончаная праводка, смецце... Але як толькі скончыўся абедзенны перапынак, будаўнікі дружна прыступілі да работы ў вестыбюлі. Калі падняцца па лесвіцы на другі, трэці, чацвёрты паверхі, то ўбачыш зусім другі малюнак. Тут ужо аддзелачныя работы ідуць к канцу, пахне свежымі фарбамі, устаноўлены люстры, дзверы. Праўда, гэтыя дзверы яшчэ мала адчыняліся, але хутка прыдуць сюды студэнты і адкрыюць іх сотні раз...

На апошнім паверсе пабудавана прыгожая актавая зала з высокімі вокнамі, балконам. Тут жа можна будзе паглядзець кіно. Наогул, у новым універсітэце будзе многа шкла, мармуру, святла. У залах ужо ззяюць золатам кандэлябры, паркет, лесвіцы, перагародкі аддзеланы з прыгожага прыроднага дубу, і хутка загараццa тут лямпы дзённага святла.

АБ ЧЫМ РАСКА БУДАЎН

НА БУДАЎНІЦ га корпуса працуюць цяпер сантэхнікі, электры. Звонку корпус аб шэрым гранітам. Г даную работу выкон сокакваліфікаваныя рабоч брыгады Уладзіміра Ра

Некалькі год назад ехаў у Мінск з Масквы ты для яго тут аказала пачаты край. На буда новага універсітэта спа працавалі 4 гранітчыкі. Ал тага было мала. Нядаўн Украіны прыехалі яшчэ 4 датныя спецыялісты і цяп работу гранітчыкі думаюць з кончыць да 5 верасня. Дзёны нормы кожны з іх перавыконвае ўдвая. Добра працуюць Віктар Харахорын, Сцяпан Кавальчук, Мікола Міронічык і другія члены брыгады.

А ўверсе, у актавай зале, працуюць электрыкі, маляры. Маляр Люцыян Васілеўскі з брыгады Заплоцкага расказвае:

—Працуем мы, пераходзячы з паверха на паверх. Работа ідзе без перабояў. Але не абыходзіцца без «кроплі дзёгцю». Нярэдка электрыкі, сантэхнікі не спалучаюць сваю работу з нашай і прыходзіцца перарабляць.

Усе работы па заканчэнню будаўніцтва ідуць цяпер поўным ходам. Рабочыя УНР-67 і УНР-68, што працуюць на будаўніцтве корпуса, выдатнымі працоўнымі дасягненнямі сустракаюць 22 з'езд Камуністычнай партыі Савецкага Саюза.

Р. ЗАЛЕСКІ.

Дыялекталагічны гурток аб'ядноўвае студэнтаў філалагічнага факультэта і працуе ўжо шмат гадоў.

У пошуках моўных жамчужын

□

Летнія дыялекталагічныя экспедыцыі

□

Самая напружаная пара наступае для гуртkоўцаў у час летніх канікул... Яны дзеляцца на экспедыцыйныя групы і выязджаюць у раёны для збору гаворак Міншчыны. Гэтыя матэрыялы будуць абагулены ў Абласным слоўніку. Гэтым летам гуртkоўцы праявілі асаблівую актыўнасць. Матэрыялы сабіралі 42 чалавекі ў васьмі населенных пунктах вобласці.

Зладжана працавала група студэнтаў у вёсцы Паплавы Бярэзінскага раёна. Асаблівую стараннасць у працы праяўлялі студэнткі 4 курса аддзялення беларускай мовы і літаратуры Валя Гаварэнь, Уладзіслава Харко. А студэнтка 4 курса рускага аддзялення Лілія Рублеўская заваявала такое давер'е ў калгаснікаў, што тыя часта прыходзілі да яе на кватэру самі і заяўлялі, што жадаюць назваць мясцовыя дрэвы, ягады, грыбы.

Якую карысць дае экспедыцыя студэнту-філолагу? Трэба прама сказаць: вялікую. Аб гэтым трапна выказаўся член групы, студэнт вячэрняга факультэта Пётр Малафей:

— Асабіста мне экспедыцыя дала многае. Значна ўзбагаціўся мой лексікон рыбалавецкімі, пчалярскімі і іншымі тэрмінамі. У слоўніках прыводзяцца звычайна толькі два прыклады метатэзы: тарелка—талерка, ладонь — далонь. Ад паплаўцаў я даведаўся і магу прывесці новыя прыклады метатэзы. У наступным годзе я зноў паеду ў экспедыцыю!

А які багаты фальклор у паплаўцаў! У прыказках і прымаўках шмат павучальнасці: «Рыбка на нераст, кароўка на верас», «Прышоў Пакроў — гані ў хлеў кароў» і інш.

Мы прызвычаіліся лічыць словы сажалка—пруд, чарка—кілішак сінонімамі. А для жыхароў вёскі Паплавы гэта не так. Там сажалка — гэта вадаём з абкладзенымі бярвеннямі сценамі, а пруд —без такіх сцен. Кілішак—гэта чарка з ножкай, а чарка—гэта невялікая шклянка.

Для высвятлення запасу слоў народнай лексікі па ганчарнай, рыбалоўнай, пчалярскай справах члены экспедыцыі наведалі многія населеныя пункты і гарадскі пасёлак Беразіно. Гэты раён аказаўся цікавым у тых адносінах, што ў ім «сустрэліся» мінскія і магілёўскія гаворкі. Вёска Мікулічы ўсяго на пяць кіламетраў бліжэй за Паплавы да Мінска, а паміж імі значная дыялектная розніца.

Мікулічы: луста, споў, узёў.

Паплавы: скіба, спаў, узяў.

А колькі мясцовых дыялектных лексічных асаблівасцей у гэтым раёне! Вось некаторыя з іх: анталяжы (карункі), улазіны (наваселле), двуручнік (рубанак — баран), купелішча (пляж) і інш.

В. МАРОЗАЎ,
кіраўнік групы дыялекталагічнай экспедыцыі.

Паездка ў Ленінград

Праз некалькі мінут поезд адправіцца. Займаем свае месцы ў вагонах. Ціха праплывае паўз вокны вакзал. Да пабачэння, Мінск! Уперадзе цікавая дарога, якая прывядзе нас у цудоўны горад на Няве.

Паездка ў Ленінград была задумана яшчэ зімой. І толькі ў пачатку ліпеня ажыццявілася. Нас было сорак чалавек з усіх факультэтаў.

Непрыкметна праляцелі ў дарозе гадзіны. І вось мы ўжо ідзем па вуліцах легендарнага горада, дзе кожны дом — архітэктурны помнік і сведка слаўнай гісторы нашай краіны. За сем дзён мы паспелі пабываць у розных месцах горада. Цікавай была экскурсія ў Эрмітаж, які з'яўляецца сапраўднай скарбніцай сусветнай культуры. Мы наведалі таксама Музей Рэвалюцыі, домік-музей Пятра І Рускі музей. Пабывалі таксама ў Летнім садзе, Пушкіне.

Мы назаўсёды запомнім цудоўны Ленінград, яго масты, музеі, паркі.

Фаіна НІКІЦІНА,
студэнтка 5 курса філфака.

ФІЗКУЛЬТУРА І СПОРТ

Летнія спартыўныя навіны

ТРЫЦЦАЦЬ ПЯЦЬ нашых спартсменаў удзельнічалі ў стартах усесаюзнай спартакіяды прафсаюзаў. Удала выступілі легкаатлеты, якія занялі восьмае месца па групе каманд ВНУ. Студэнт 3 курса юрыдычнага факультэта Іван Бакуновіч быў другім ў хадзьбе на 50 км. Упершыню на гэтых спаборніцтвах ён выканаў норму майстра спорту. Высокі вынік паказала ў штурханні ядра Марыя Верамейчык. Ён значна вышэй нарматыву першага разраду:

На заключным вечары спартакіяды спартыўны клуб нашага універсітэта быў узнагароджан спецыяльным прызам ВЦСПС за масавы ўдзел у фінале ўсесаюзнай спартакіяды.

□

КАМАНДА нашых шашыстаў у складзе супрацоўнікаў вылічальнага цэнтра В. Драбушэвіча, Н. Леляшынскага і студэнтаў матфака С. Розіна, А. Абрамовіча, Я. Кухарчука і Л. Лесінай заваявала права аспрэчваць першынство Цэнтральнага Савета ДСТ «Буравеснік». Фінальныя гульні праходзілі з 5 па 7 ліпеня ў Харкаве. Першынство аспрэчвалі 17 каманд. Нашы шашысты заваявалі шостае агульнакамандное месца. Найлепшых індывідуальных вынікаў дасягнуў В. Драбушэвіч.

□

ПЯЦЬ ГРУП турыстаў нашага універсітэта падарожнічалі летам па роднаму краю. Адна з іх, якую ўзначалілі ветэраны універсітэцкага турызма М. Неменман і А. Федэнка, пабывала ў гарах Цянь-Шаня. Там яны знялі аматарскі кінафільм, які нядаўна быў паказан Мінскай студыяй тэлебачання.

□

ЗВЫШ 260 студэнтаў універсітэта адпачывала ў спартыўным лагеры на возеры Нарач. Яны хадзілі ў турысцкія падарожжы, трэніраваліся пад наглядам вопытных трэнераў.

У аздараўленчым лагеры распарадак дня быў арганізаваны так, што да апоўдня спартсмены займаліся аднымі відамі спорту, а пасля апоўдня — другімі. Так, з раніцы адпачываючыя веславалі на лодках, плавалі, рабілі турысцкія паходы па навакольнай мясцовасці, а вечарам гулялі ў валейбол, баскетбол, выконвалі розныя гімнастычныя практыкаванні, а лёгкаатлеты трэніраваліся на гаравых дарожках і спартыўных пляцоўках.

Усе спартсмены былі размеркаваны па спартыўных аддзяленнях. Двойчы адбылася спартакіяда больш чым па пяці відах спорту.

Акрамя таго спартсмены Беларускага дзяржаўнага універсітэта неаднаразова сустракаліся ў сяброўскіх гульнях з камандамі спартыўнага лагера Інстытута народнай гаспадаркі, Дому адпачынку «Нарач».

Рэдактар М. ЦІКОЦКІ.

НАШ АДРАС:
Мінск,
Універсітэцкі гарадок,
біякорпус, 31.
Тэлефон: 2-07-19
Друкарня выдавецтва
МВСС і ПА БССР.

АТ 06593. Зак. 1727